

Umut isyanda, kurtuluş devriminde!

Hâkim sınıf siyasetçilerinin iktidar dalaşı 19 Mart sabahı İBB Başkanı Ekrem İmamoğlu'nun içinde olduğu 106 kişiye yönelik bir operasyon, sorgu süreci ve devamında yaşanan gelişmelerle yeni bir aşamaya ulaştı.

Ülkelerimiz Kuzey Kürdistan-Türkiye'de sermayenin devleti ve onun 31 Mart 2019 yerel seçimlerinden başta İstanbul olmak üzere büyük şehirlerin çoğunda yenilgiyle çıkan andaki AKP (ve yedeğindeki MHP) iktidarı, işçilere, emekçilere, ezilenlere düşmanlığını bütün çıplaklığıyla ortaya koydu, koyuyor. Sermayenin bütün iktidarlara gibi AKP iktidarının da işçilere ve emekçilere reva gördüğü şey; azgın bir sömürü, açlık, yoksulluk, işsizlik, devlet terörü, faşizm, ulusal baskı, katliamlar vb. vb. olmuştur. Özellikle son yıllarda uygulanan ekonomik politikalar sonucu, yüksek enflasyon, pahalılık, işsizlik, zamlar, ödenmesi güç kiralar... İşçi örgütlenmelerine yönelik baskılar, yasaklamalar... tutuklanan işçiler, sendikacılar ... hakkını aramak ve sesini duyurmak isteyen işçilerin seslerinin polis/jandarma zoruyla kısılması... vb. vb. koşullarında yaşamak yoksul kitleler arasında iktidara karşı öfkenin artmasını beraberinde getirdi. Öfkenin artmasında iktidardaki partilerin yolsuzluk, yiyicilik, rüşvetçilik, hak gaspları, hukuksuzluk gibi edimleri yanında, muhalif olan herkesi "terörist" görmeleri, kendinden,

kendi partisinden/iktidarından yana olmayanları ötekileştirmeler, kutuplaşmayı arttırıcı politikaları da rol oynadı, oynuyor.

Bu nedenlerle 31 Mart 2024 yerel seçimlerinde rant alanlarının önemli bir bölümünü muhalefetteki partilere kaptıran, daha da önemlisi yerel seçimlerde 22 yıl sonra ilk kez birinci parti olma konumunu yitiren AKP (ve 2018'den bu yana yedeğindeki MHP) iktidarı, kitleler nezdinde iyice yıpranan meşruiyetini kazanmak ve gelecek seçimlerde çoğunluğu ele geçirerek iktidarda kalabilmek için siyaseti yeniden dizayn etme peşindedir.

AKP-MHP iktidarı, bu yeniden dizayn işinde bir yandan seçim döneminde kendisine karşı "kent uzlaşısı" temelinde oluşan birlikteliği bozmak ve Kürt seçmenini yanına çekmek istiyor. Son ayların en önemli gelişmelerinden birisi "terörsüz Türkiye", "iç cephenin sağlanması için silahların teslim edilmesi" siyasetidir. Bu siyasetin hedeflerinden biri geçmişte "kent uzlaşısı" adı altında ortaya çıkan "cepheyi" yarma Kürt muhalefetini kendi yanına çekme, bu, olmazsa en azından "tarafsız" hâle getirmedir. İktidar partileri bu adımı atarken, ne denli bir ikiyüzlü politika izledikleri de açıkça görülüyor. AKP-MHP iktidarı bir yandan Öcalan üzerinden PKK'ye silah bırakma çağrısı yapıp görüşmeler yaparken, siyasi hasmı İmamoğlu'nu

“terör örgütüne yardım etmekle” suçlayabiliyor!

AKP yerel seçimlerde kazandığı başarı ertesinde “uslu muhalefetten” uzaklaşan ve “erken seçim”i sıkça dillendiren CHP’yi “hizaya getirmek” ve gelecek seçimlere kadar tekrar birinci parti konumuna gelmek istiyor. İmamoğlu’nun diplomasının iptal edilmesi, ardından 100’den fazla kişiyle birlikte gözaltına alınması ve tutuklanması bir yanıyla Ekrem İmamoğlu’nun Cumhurbaşkanı adayı olmasını engellemek için yapılmıştır. Diğer yandan İmamoğlu hamlesi İstanbul Büyükşehir Belediyesi’nin muazzam boyuttaki rantının CHP/İmamoğlu takımı tarafından tepe tepe kullanılmasını engellemek içindir.

Ortada burjuva siyasetin esasta bu iki partisi arasında bir iktidar kavgası yürüyor. Bu kavgaya ne iktidar partilerinin ifade ettikleri gibi “yolsuzlukla”, “rüşvetle”, “sah-tecilikle” vb. mücadeledir; ne de Ekrem İmamoğlu’nun tutuklanmasına tepki gösteren CHP’lilerin dedikleri gibi “hak, hukuk, adalet”, “demokrasi” mücadelesidir.

Burjuva siyasetin bu iki kesimi arasında yürüyen kavgaya iktidar kavgasıdır, devlet nimetlerinden kimin yararlanacağı kavgasıdır.

İktidar partileri, görünen o ki, İmamoğlu’ hamlesini yaparken yıllardır ezdikleri, baskı altında tuttukları... öfke biriktiren toplum kesimlerinin boyutlarını ya hesap etmemiş ya da yeterince hesap edememişlerdir!

İmamoğlu’nun diplomasının iptal edilmesi, Cumhurbaşkanı adaylığı engellenmesine, gözaltına alınmasına karşı CHP’liler tepki göstermiş, sokaklara inmiştir. Ama sadece onlar değil: Sokağa inerek iktidarın bu adımına karşı çıkanlar arasında geleceği ellerinden alınmış üniversite gençliği yanında yıllardır öfke biriktiren yoksul işçiler, emekçiler de vardır.

Aslında hiç de “sokak mücadelesini” istemeyen düzen partisi CHP, yığınların öfke patlamasını kendi siyasi çıkarları için kullanıyor. Daha düne kadar iktidara “yumuşama politikası”, “kutuplaşmayı bir kenara bırakma” siyaseti uygulayan CHP, bugün “Sokaksa sokak!” “Sokaklar bizimdir!” deme noktasına gelmiştir. CHP’ye bunu dedirten güç AKP/Erdoğan’a nefret duyan yığınların biriken öfkesidir. Patlayan bu öfkedir.

Yoksul kitlelerin bir bölümünün de katıldığı, radikal kesimini yüksek okul gençliğinin bir bölümünün oluşturduğu eylemler gerçekte CHP’nin ilerisindedir ve CHP’yi de sürüklemektedir. Ne yazık ki bu eylemlerde devrimci bir önderlik yoktur. Eylemlerde yer alan emekçiler burjuvaziden bağımsız bir şekilde, kendi temel talepleri, kendi çıkarları, kendi özgünlüğü içinde hareket edemediği için eylemler sonuçta burjuva iktidar kavgasının bir parçası olarak kalmaktadır.

Geçmişte yaşadığı “Gezi travmasından” mustarip iktidar partisi AKP (ve MHP) iktidarı kitlesel gösterile-

ri, yürüyüşleri yoğun faşist polis şiddeti ile bastırma-ya çalışıyor. Faşist terör özellikle üniversite gençliğine karşı yoğunlaştırılıyor. Gözaltılar, tutuklamalar, TOMA’lar, gaz sıkımlar, polis barikatları... vs. ile harekete engel olmaya çalışıyorlar.

KAVGAMIZ İŞÇİLERİN, EMEĞİN, EMEKÇİLERİN KAVGASIDIR!

Burjuva partiler arasında süren kavgaya bizim, işçilerin, emekçilerin, ezilenlerin... kavgası değildir. İmamoğlu/CHP demokrat, İmamoğlu’na özgürlük, onun başkan olma, CHP’nin iktidar olma kavgası demokrasi kavgası değildir. Biz bu kavgada taraf değiliz! Bizim derdimiz, hangisi gelirse gelsin, bizi ezen, sömüren, baskı altında tutan... sistemin partileri arasında tercih yapmak, birisini diğerine karşı savunmak, tarafı olmak değildir, olmamalıdır. Biz işçiler, emekçiler için sorun şu ya da bu düzen partisinin iktidarda olması değil, bizi sömüren, baskı altında tutan bu sermaye düzeninin varlığıdır. Biz; bizi açlığa, yoksulluğa mahkûm eden bu sermaye düzeninin, sermaye devletinin yıkılmasından yanayız! Biz, işçilerin, emekçilerin burjuva siyasetten bağımsız, kendi sınıf mücadelesini vermesinden yanayız! Görev, burjuvazinin iktidar dalaşının parçası olmaksızın kendi bağımsız sınıf savaşımımızı büyütmeğdir.

Bu bilinçle, işçilere, emekçilere çağrımız şudur:

Bulduğumuz her alanda, işçilerin, emekçilerin, kır ve kent yoksullarının, ezilenlerin taleplerini meydanlara taşıyalım, sömürüye ve baskıya karşı, adaletsizliğe karşı, halkın iradesinin gaspına karşı... iş için, ekmek için, özgür bir gelecek için... **kendi mücadelemizi yürütelim!**

Burjuva partilerinin birisinin arkasına takılmakla gerçek demokrasi kazanılmaz! Hedef sadece tek adam rejiminin değil, sömürü düzeninin yıkılması olmalıdır! Bu düzen sürdüğü sürece gerçek bir demokrasi gelmeyecektir! Gerçek anlamda demokrasi ancak ve ancak demokratik bir devrimle gelecektir. Kurtuluşumuzun tek ve gerçek yolu olan devrim için **partimiz saflarında örgütlenelim, devrim mücadelesini yükseltelim!**

KURTULUŞ, İŞÇİLERİN, EMEKÇİLERİN BİRLİKTE MÜCADELESİNDE! FAŞİZME ÖLÜM, TEK YOL DEVRİM!

22 Mart 2025

